

[Forsvarsministeren.]

medføre en øjeblikkelig standsning af enhver form for våbenhjælp; og de økonomiske konsekvenser heraf vil jo nok tale for sig selv.

Foruden de bemærkninger, jeg, efter at jeg har ført forhandlinger med militære sagskyndige, her har gjort, og som støtter sig på, hvad man direkte kan se eller med rimelighed kan antage har ligget bag det stillede forslag til beslutning, er der en hel række uopklarede spørgsmål, som forslagsstillerne må give svar på, inden man kan komme ind på en argumentation vedrørende enkelthederne. Jeg skal tillade mig at nævne blot nogle af disse uopklarede problemer.

Det første spørgsmål, jeg vil stille, er dette: Hvor store styrker vil man til stadighed holde inde i kraft af den ordning, der her ønskes etableret?

For det andet: Hvorledes er mobiliseringsordningen eller den ordning, som skal erstatte den nuværende mobiliseringsordning, tænkt gennemført? Det ærede medlem hr. Viggo Starcke talte om lynnobilisering. Den er jeg meget spændt på at høre nærmere om, for forholdet er jo det, at alle de menige af reserven, som vel i henhold til retsforbundets forslag skal opveje det antal hjemsendte menige, der for øjeblikket indgår i mobiliseringsstyrken, jo ved mobilisering må organiseres i kampenheder, også når det drejer sig om lynnobilisering. Disse enheder er ved mobilisering 4—5 gange større i mandskabsstyrke end i fredstid, og selve antallet af enheder er ligeledes betydeligt større. Hvorledes vil man ved en lynnobilisering i praksis klare det problem? Så er der endvidere et praktisk problem, der drejer sig om anbringelsen ikke alene af det, som de enkelte afdelinger skal bruge til den daglige uddannelse, men om anbringelsen af alle vore mobiliseringsbeholdninger, mundering, våben, ammunition o. s. v. De skal jo opbevares et eller andet sted, og det kan jo ikke være tanken, at mandskabet skal hjemsendes med kanoner, tanks, morterer, lastvogne o. s. v.

Det tredje spørgsmål, jeg vil stille, er dette: Tænker man sig at kunne nøjes med det beredskab, der opnås gennem de spredte småstyrker, som er nævnt i forslaget, eller har man tænkt sig i givet fald at samle beredskabsstyrkerne i større enheder, og da hvorledes?

For det fjerde: Hvorledes har man tænkt sig at opfylde de tilsagn, som Danmark har givet indenfor NATO, om opstilling af styrker som bidrag til det vesteuropæiske forsvar? Som det fremgår af de forsvarslove, der er gennemført, er der for hærens ved-

kommende tale om opstilling af 11 kampgrupper, for flyvevåbnets vedkommende om opstilling af foreløbig 8 eskadriller og for flådens vedkommende om et nærmere opregnet antal enheder foruden hele vort kystforsvar. Da det udtrykkeligt i forslaget er anført, at man bygger på den nuværende forsvarsordning, har man måske lov til at gå ud fra, at dette også gælder, for såvidt angår forsvarrets organisation og forsvarrets personelle og materielle omfang.

For det femte vil jeg spørge om, hvorvidt det er hensigten at bevare den nuværende territoriale inddeling af landet, eller om man har tænkt sig en anden, og i bekræftende fald hvorledes denne anden inddeling skulle se ud i forhold til de opgaver, som man stiller det forsvar, retsforbundet ønsker rejst.

For det sjette: Hvilke modifikationer har man tænkt sig med hensyn til forsvarret af København og uddannelsen af mandskab med bopæl i København? Har man tænkt sig, at der for Københavns vedkommende skulle bygges kaserner med alt det, som iøvrigt hører til, på tilsvarende måde som under de nuværende forhold?

For det syvende er der et problem, som også berøres i forslaget, som jeg gerne vil stille et spørgsmål om. Man operer jo med begrebet „at sætte landet på krigsfod“, og her vil jeg gerne spørge: Vil den omstændighed, at landet sættes på krigsfod, medføre, at man gennemfører et andet princip end den i forslaget omtalte spredning af personel og materiel, f. eks. en koncentration af styrkerne til imødegåelse af et angreb, der måtte blive sat ind på vort land? Såfremt man ikke forudsætter, at andre landes militære styrker kommer os til hjælp og etablerer den fornødne fasthed i forsvarret, vil en sådan spredning jo betyde, at en besættelse af landet finder sted med nogenlunde samme lethed, som hvis der overhovedet ikke fandtes noget forsvar.

For det ottende vil jeg gerne spørge om, hvad man har tænkt sig med at foreslå, at stabe m. m. skal gøres mobile med hyppigt skiftende opholdssteder. Vil det sige, at man allerede i fredstid skal have en række etableringer stående klar til indkvartering af disse stabe, eller er der med stabe kun tænkt på f. eks. bataillons- og kompagnistabe o. lign., der under feltforhold allerede i dag er fuldt mobile?

Ja, det var blot et par supplerende spørgsmål til klaring for mig selv og til klaring for andre, der har beskæftiget sig med det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning. De spørgsmål, som jeg her har